

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 851/2025
02.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Којић, председника већа, Александра Степановића, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Жељка Обрадовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу – Судска јединица у Богатићу К 702/21 од 25.12.2024. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 број 39/25 од 24.02.2025. године, те против правноснажног решења Вишег суда у Шапцу Кж1 број 49/25 од 27.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 02. јула 2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Жељка Обрадовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу – Судска јединица у Богатићу К 702/21 од 25.12.2024. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 број 39/25 од 24.02.2025. године, те против правноснажног решења Вишег суда у Шапцу Кж1 број 49/25 од 27.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу – Судска јединица у Богатићу К 702/21 од 25.12.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца, са роком проверавања од две године.

Истом пресудом на основу члана 89а. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности забране прилажења и комуникације са општећеним ББ у трајању од три године од дана правноснажности пресуде, на удаљености од 20 метара.

На основу члана 87. КЗ, према окривљеном је изречена и мера безбедности одузимања предмета – једне металне шипке дужине око 70 цм.

Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка суду плати паушал у износу од 5.000,00 динара, те да Основном јавном тужилаштву у Шапцу на

име трошкова поступка плати износ од 9.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, и истовремено је одређено да ће суд о осталим евентуалним трошковима поступка одлучити посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Кж1 број 39/25 од 24.02.2025. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Жељка Обрадовића, а пресуда Основног суда у Шапцу – Судска јединица у Богатићу К 702/21 од 25.12.2024. године, потврђена.

Решењем Вишег суда у Шапцу Кж1 број 49/25 од 27.03.2025. године, одбачена је као неблагоприятна жалба окривљеног АА, изјављена против пресуде Основног суда у Шапцу – Судска јединица у Богатићу К 702/21 од 25.12.2024. године.

Бранилац окривљеног АА – адвокат Жељко Обрадовић захтев за заштиту законитости поднео је против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу К 702/21 од 25.12.2024. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 број 39/25 од 24.02.2025. године због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, с тим што из образложења произилази да захтев подноси и против правноснажног решења Вишег суда у Шапцу Кж1 број 49/25 од 27.03.2025. године, због повреде одредаба члана 225. у вези члана 509. став 1. ЗКП и због повреде одредаба члана 32. и члана 39. Устава Републике Србије, са предлогом да Врховни суд укине побијане одлуке и предмет врати Основном суду у Шапцу на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да захтев ваља одбацити, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног у уводу захтева за заштиту законитости, као разлог подношења против побијаних правноснажних пресуда, истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљенима преко бранилаца.

Међутим, у образложењу захтева бранилац не наводи у чему се ова повреда састоји, већ истиче да се критични догађај догодио дана 26.02.2020. године, те да је потврда о одузетим стварима од окривљеног сачињена 25.02.2020. године, па је остало

нејасно на који начин је окривљени могао да учини кривично дело са шипком која му је одузета дан раније, а којим наводима, по оцени овога суда, бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП.

Надаље, бранилац у поднетом захтеву истиче да је првостепени суд без образложења одбио доказне предлоге одбране да се у току поступка саслушају сведоци ВВ и ГГ, те да се изврши суочење између окривљеног и оштећеног, којим наводима указује на повреду одредаба члана 395. став 2. ЗКП.

Како наведене повреде закона – из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и из члана 395. ЗКП у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представљају дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу одбацио као недозвољен.

Бранилац у осталом делу захтева побија правноснажно решење Вишег суда у Шапцу Кж1 број 49/25 од 27.03.2025. године, указујући да је ово решење донето уз повреду одредаба члана 225. у вези члана 509. став 1. ЗКП, које се односе на рок за изјављивање жалбе, па како наведене повреде, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, не представљају дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости окривљенима преко бранилаца, то је Врховни суд поднети захтев и у овом делу одбацио као недозвољен.

Најзад, бранилац у образложењу захтева истиче да су нижестепеним одлукама повређена уставна права окривљеног, и то права загарантована одредбама члана 32. и члана 39. Устава Републике Србије.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којим је утврђена повреда људског права и слободe окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима.

Имајући у виду да у конкретном случају подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни суд нашао да у погледу ове повреде захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног нема прописан садржај.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, а на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, у делу у којем је захтев одбачен јер нема законом прописан садржај, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с. р.

Председник већа-судија
Гордана Којић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић